

ma njihova pera spasla, i otac ih je konačno priznao za sinove.

Pokazao im je sve što se nalazilo u njegovoj kući oblaka: istočnu sobu (belu) punu crnih oblaka, munja i divljeg cveća; južnu sobu (žutu) punu divljači; zapadnu sobu (plavu) sa žitaricama i domaćim životinjama; i severnu (crnu), punu oklopa, kremenih noževa, lukova, strele sa belim orlovima perima i, iza praga, zavežljajem sa lekovima. Onda ih upita zašto su došli i Mali Vetar reče: »Traži zavežljaj, jer po tome bi njihov otac uvek znao kad su u opasnosti.

U Kući Oklopa Munje naučili su svoja imena, *Ubica Monstrum* i *Dete Rodeno iz Vode*, i zadobili druge moći. U sobi prepunoj sjaja svih boja, tako jakog da ste ga mogli posmatrati samo na trenutak, Sunce ih natera da stanu na dve kože bizona da zadobiju snagu, hrabrost i mudrost za ono što predstoji. Mali Vetar i Veliki Let su šaputali: »Kad Ljudi Groma stignu, ne plašite se.« I baš tada, uđoše Crni Grom i Plavi Grom.

Crni Grom stade levo od *Ubice Monstruma*, a Plavi Grom levo od *Deteta Rodenog iz Vode*, i Sunce dade svakom od blizanaca malu predstavu čoveka da je progutaju. Ona starije braća bila je od ugla, mlađi brat je dobio napravljeni od tirkiza. Sunce je rukom pritisnuo njihove grudi da bi predstave u njima stajale uspravno. Nazavvši onda *Ubicu Monstruma* svojim sinom a *Detet Rodeno iz Vode* unukom, dao im je njihova imena. Kad je završio, pitao ih je ponovo zašto su došli, i odgovorili su da žele da ubiju *Velikog Usamljenog Diva* na Planini Taylor, jer tek nakon njegove smrti manji monstrumi mogu biti ubijeni.

Sunce na trenutak ništa ne reče, jer je i taj div bio njegov sin. Ali onda im je obećao oružje kad stignu na zemlju i poslao ih na put. Stali su na bljesak munje, i on ih je poneo i odneo do rupe u nebu.

Na zemlji ih je sačekao otac, koji ih je ponovo iskušavao, ali ovaj put pitanjima. »Morate na brojati Svetu Planinu po redu«, rekao je. »Ako ne uspete, ne možete dole.« Mali Vetar i Veliki Let šaputali su im odgovore. Odgovori su bili tačni, i Sunce je bio zadovoljan. »Sada ću vam dati svoju mudrost,« rekao je. »Koristite je i predajte je, tako da zauvek bude poznata na zemlji. Onda ih je pustio da idu.

Otišli su dole, ali to nisu znali dok se nisu spustili, jer su oblaci i magla bili svuda oko njih. *Veliki Usamljeni Div* odmah je primetio njihov odraz u jezeru, i pošto je u prirodi monstra da zamenjuju senke stvarnim stvarima, pomislio od odraza da su oni, ispij jezero u jednom gutljaju, i tada, pogledavši u blato i ne videvši ih tu, pomislio da ih je progutao. Tada je ispustio vodu i video ih ponovo. Ovo se dogodilo četiri puta, posle čega je on, ne osećajući se baš najbolje, legao na ledu i video ih žive sa druge strane jezera.

Ustao je da izbací svoje strele. Sunce, koji je posmatrao što se događa, se umešao u borbu, i kad je *Veliki Usamljeni Div* ubijen, njegova krv je potekla. Mali Vetar i Veliki Let brzo upozorile blizance: »Ako ta krv poteče uz planinu Taylor, ponovo će oživeti, stavite kremen ispred nje. Učinite isto za sve četiri planine. A ako krene prema jezeru, ponovo učinite isto.« Ne majući gde da ode, krv je ostala na ravnom i zgrušala se.

Silazeći sa planine Taylor, blizanci su se sapeli i pali, i ispustili svoje strele od muške i žen-

ske munje, koje bljesnuše i presekoše planinu na dva dela. Sunce se ovo nije svidelo, ali ipak im je vratilo strele. Dočekao ih je *Bog koji govori*; primio je mladiće, zagrlio ih je i pevao za njih dvanaest pesama. (Kada su išli ka području svog oca, pomogla im je *Zena Pauk*; kada se vraćaju u područje svoje majke, pozdravlja ih *Bog koji govori*.) Pesme su ih pratile od hogana *Zene koja se menja*, ali kad su stigli tamu nisu videli tragove jer tamu nikog nije bilo. Čuli su nekakav zvuk i ušli unutra. Bio je to žarač: »Vaša majka i ljudi se kriju od monstruma.« Onda im reče gde će je pronaći.

Kraj podviga bio je njihovo ubijanje, u pet spektakularnih borbi, pet monstruma; *Velikog Rogatog Monstruma*; *Monstruma Orla* koji je živeo kod stene *Ship*; monstrum zvanog *Ubica Očima*, koji je svojim ogromnim očima parališao ljudi i onda ih jed divovskog medveda po imenu *Medved Koji Juri*; i veliku stenu, po imenu *Putujući Kamen*, koja se kotrljala za ljudima i gnječila ih. Bitke su bile iscrpljujuće i, kad su završene, blizanci su mršavili, slabili i približavali se smrti. Tada bogovi, Sveti Ljudi, odlučiše da su blizanci ubili isuvise, i da su išli tamu gde ljudi sa zemlje ne smeju ići, sidoše i izvedoše na njima četiri puta ovaj obred o njihovim životima, nakon čega blizanci postadoše toliko puni moći, da od dvojice postadoše četvorica.

preveo Aleksandar Bošković

(prema: Joseph Campbell, HISTORICAL ATLAS OF WORLD MYTHOLOGY, Vol. I, THE WAY OF THE ANIMAL POWERS, Alfred Van Der Marck, San Francisco, 1983, str. 244–247)

prostori: kretanja

branko petrović

UMOBOL MAMAC

ZASTOJA PENA

/zlatokrug

jezgro

gomilom grli

i

sami

samac

umobol

mamac/

UMOLUK PRIMI KROZ
OTPOR KAVEZ

KOŠTANI ZALIZ

/tetivini zatez

kroz

kićmu napet

a

otpor igra

okoštac

kavez/

POMACI — RASCEP

/proletom

strela

to

sebe spozna

umoluk

primi

sušilo senke/

NEUM PALI LOMAČU — ČIGRU

LUČILO STAKLA

/kroz oblik

bolom

tkivnjak

se

krije

neum

pod prostor

lomaču

pali/

ZAUM KROZ TITRAJ;
VAZDUŠNI BEZVID

ZAČETNI ZAVET

/počelo smisla
kroz
titraj
lomi
te
drobi sluzi
lobanje — kore/

OTISAK — BEZVID

/izletom
kičmu
tarabom ište
zaum
pod stisak
vazdušne
mrlje/

UMOVOD GREJE LEDILO DRAŽI

PROBIJAČ TKIVNJAK

/zakov
ko opna
protok
okruži
al skokom
voda
ledilo draži/
LEDNJAK — OTISAK
/oštrica
prazno
u
iza tera
umovod
dno
fluidom greje/

magija snova

ivan kocijančić

RIBARSKA PESMA

čarobnice, volim te kao sunčev disk
što se jutrom od istoka diže
volim staru barkazu i bokeško
nebo osuto munjama, volim ribanje:
škombra, lastavicu morsku i ulignja u fortunalu
morskih vetrova, pod feralom i pod ostima
volim brod — rukotvorinu u boci,
struk mimoze i duh u kamenu
volim vreme koje je krug, bez
početka i bez kraja

MAGIJA

još sanjam barkarolu, vile-nereide,
stari kotorski novčić
sanjam osunčani perast
kišu neprestanu, januarsku
sanjam san svoj životni
još sanjam valpurgijsku noć, veter-zefir
šervudsку šumu, merlina čarobnjaka
sanjam srebrniju despota stefana urosa,
geparda taukredija, grofa tomazi di lampedužu
almiranta vojvodu od medine sidonije
još sanjam da je zaživeo pokrov snežne beline,
zeleni skarabej u srebrnom prstenu egipa,
fados luisa de kamoensa
još sanjam duh u oklopu nad elzinorom, keze zlatnog
praha siera madre

palubu »kandie« nad pirejskom lukom u svetlu
anemone lelujave na morskom dnu
još sanjam harlekina, klošmeri, bukoliki pejzaž
polenov prah u strunama od vetrar,
sanjam zaliv korpus kristi, viteza-normana
brajana de boa gilbera, kerubina, laternu magiku
još sanjam cara montezumu, hidalgose
španske krune, kan kalili bazar
sanjam kairske mošeje, carsku riznicu i ložnicu
verglaša sa starom pesmom, dvorske paževe
avion »duh sent luiza« u preletu nad atlantikom
još sanjam džozefinu boarne, sunčev zrak
skverove omoniju i sintagmu, steg plavih boja
cvrkut ptica, visibabe, dvorskulu ludu
pisca natanjela hotorna i priču o sedam mora
princa virakocu inku i sinuhega egipčanina
južni krst, rimske lampe od tera-kote
još sanjam madioničara, samotu
pesnika kamingza, igru leptira
samicu mog USUDA!